

Nr 68.

Av herr **Johansson, Johan Peter**, angående användningen av vissa delar av de till fjärde flygkåren upplåtna egendomarna å Frösön.

Till fjärde flygkåren å Frösön har intagits Kungsgården $2\frac{9}{16}$ mtl nr 1² och $2\frac{3}{64}$ mtl nr 1³ med ett taxeringsvärde av 116,900 kronor samt Västbyn $\frac{1}{3}$ mtl nr 1¹, taxerat till 15,700 kronor, Västerhus $\frac{5}{12}$ mtl nr taxerat till 8,800 kronor och hela Frösö läger, såväl fältjägarnas som Skvadronlägret.

De under dessa egendomar hörande torpen skötas som jordbruk, men hemmanen äro i hög grad vanvårdade. Särskilt gäller detta Kungsgården, vilken, innan den överlämnades till flygkåren, användes till remontdepå. De stora stallbyggnaderna äro nu överflödiga och komma väl så småningom att förfalla. Jordbruket ligger fullständigt nere och inägorna ha redan börjat växa igen med skog. Den gröda, som ännu växer å hemmanet, auktioneras bort på rot, och hö för förläggningens behov inköpes från annat håll.

Den till egendomen hörande skogen är synnerligen värdefull. Den stod förut under domänstyrelsens förvaltning. De tjänstemän, som hade tillsyn över den, fingo, då skogen överlämnades till flygkåren, behålla sina förutvarande löner oavkortade och åtogo sig sedan mot särskild betalning att sköta skogen för flygstyrelsens räkning. Enligt uppgift lära avverkningar ha företagits och virket försålts under hand. Huru detta virke betalats och redovisats framgår icke av för mig tillgängliga handlingar. Ved och virke för flygkårens behov inköpas från annat håll.

Det verkar beklämmande och väcker känslor av olust och ovilja mot försvaret, då mitt inne i en jordbruksbygd den bästa och bördigaste jorden utan någon förnuftig mening nedtrampas och lägges i lägervall. Det finns dock villiga armar att sköta den och avvinna den rika skördar till samhällets bästa.

Av det stora område staten äger på Frösön bör flygkåren tilldelas allt det utrymme, den behöver för sin uppgift, och lägerplatsen räcker i det avseendet mer än väl till med de utfarsvägar till sjön, som redan finnas, men de intilliggande hemmanen och skogen, som den inte behöver och som den varken kan eller vill sköta, böra icke i fortsättningen få ligga under dess förvaltning. Hemmanen böra uppdelas i lämpliga brukningsdelar och försäljas, och skogen bör såsom tidigare läggas under domänstyrelsens förvaltning.

På grund av vad som sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag i ovan angivet syfte.

Stockholm den 18 januari 1930.

J. P. Johansson.